

Af *Gerda Møller* til ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen:

„Har ministeren i sinde at tage spørgsmålet om Dansk Sygeplejeråds ønske om forhandlingsret for sygeplejerskerne op til overvejelse?“

Gerda Møller: Baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet til lønnings- og pensionsministeren, er de udtalelser, som formanden for Dansk Sygeplejeråd, fru Kirsten Stallknecht, kom med på sygeplejerådets repræsentantskabsmøde her i København for nylig. Hvis referatet, jeg har, er helt nøjagtigt, sagde fru Stallknecht, at Dansk Sygeplejeråd ikke kan acceptere, at der fastsættes lønninger for omkring 3.000 sygeplejersker, uden at Dansk Sygeplejeråd inddrages i forhandlingerne. Forholdet er jo nemlig det, at den lønfastsættelse, der så bliver, giver afsmitning på andre 20.000 sygeplejerskers arbejdsvilkår. Disse grupper har aldrig været medlemmer af en centralorganisation; de er alle sammen medlemmer af Dansk Sygeplejeråd, men de har altså ingen forhandlingsret, fordi Dansk Sygeplejeråd ikke er forhandlingsberettiget, og det føler man sig fra disse gruppers side meget utilfreds med, og det er årsagen til, at jeg har stillet spørgsmålet, om ministeren har i sinde at tage spørgsmålet om Dansk Sygeplejeråds ønske om forhandlingsret for sygeplejerskerne op til overvejelse.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Må jeg først give den rent faktiske oplysning, at staten kun beskæftiger en mindre del af det samlede antal sygeplejersker her i landet. For tiden har, som fru Gerda Møller også nævnte, ca. 3.400 sygeplejersker ansættelse under staten, medens ca. 18.000 er ansat under det amtskommunale sygehusvæsen og under Københavns kommune. Ved overvejelsen af spørgsmålet om sygeplejerskernes forhandlingsret må man gøre sig dette forhold klart.

Det fremgik da også af tjenestemandskommissionens arbejde, at reformforslagene, for så vidt angik sygeplejersker i staten, efterfølgende kunne behøve nærmere afstemning i forhold til ordningerne uden for staten, idet man ikke fandt, at staten som den mindre arbejdsgiver burde udøve hovedind-

flydelsen ved fastsættelsen af den fremtidige ordning.

I den betænkning, som folketingets lønningssudvalg afgav om forslagene til en ny tjenestemandsløvgivning, blev det om klassificeringerne anført, at sideordnede stillinger i stat og kommune under i øvrigt lige vilkår burde lønnes ens. Det kunne ikke udelukkes, at der i særlige tilfælde kunne blive tale om justering af klassificeringen af enkelte stillingsgrupper. Denne tilkendegivelse har allerede fået aktualitet. Til illustration heraf kan nævnes, at førsteassistenten ved sygeplejen nu vil blive omklassificeret i staten som konsekvens af den ordning i kommunerne, som Dansk Sygeplejeråd har aftalt med Amtsrådsforeningen. Det væsentligste i denne sammenhæng er netop, at Dansk Sygeplejeråd har forhandlingsretten for sygeplejerskerne på alle områder, hvor alene sygeplejerskers forhold behandles. Det ligger således klart, at når sygeplejerskeoverenskomsten forhandles, er det alene Dansk Sygeplejeråd, der kan optræde for sygeplejerskerne.

I fortsættelse heraf må dog nævnes, at staten beskæftiger et mindre antal, nemlig ca. 900 tjenestemandsansatte sygeplejersker, hvis forhold ordnes efter de forhandlingsregler, som gælder for statens tjenestemænd. For tjenestemænd er forhandlingsreglerne i overensstemmelse med tjenestemandskommissionens forslag blevet fastlagt i en hovedaftale med 4 centralorganisationer, der dækker de mere end 100.000 tjenestemænd, der er ansat i staten, folkeskolen og folkekirken. Denne hovedaftale betyder, at generelle løn- og ansættelsesvilkår fastsættes ved aftale med centralorganisationerne i forening. Ønsker Dansk Sygeplejeråd at opnå medindflydelse ved fastlæggelsen af de generelle tjenestemandsvilkår, kan det ske gennem en centralorganisation. Centralorganisationerne er efter hovedaftalen forpligtet til tilsammen at give samtlige tjenestemænd adgang til repræsentation. Hvis det ikke drejer sig om de generelle ansættelsesvilkår for tjenestemænd, men derimod om ansættelsesvilkår, som alene angår en enkelt centralorganisations område, indgås aftalen med vedkommende centralorganisation. Den tilpasning, som nu sker på statens område, for så vidt angår førsteassistenter